

1. Jezus

Dit is een boek over 'groeien in Christus'. Om te beginnen moeten we helder voor ogen hebben Wie Jezus Christus is. Onze groei is geen autonome persoonlijke verbetering. Het is groei in Christus. Wie is Hij dan?

Op dit punt is het voor velen van ons verleidelijk te denken dat we aardig weten Wie Jezus is. We zijn door Hem gered. In de loop der jaren hebben we heel wat in de Bijbel gelezen. We lazen enkele boeken over Hem. We vertelden een paar anderen over Hem.

En toch, als we eerlijk zijn, is ons leven nog steeds vol gebreken, zorgen, gekreupel en leegte.

Een vaak voorkomende oorzaak waarom we er niet in slagen de zonde achter ons te laten, is dat we een gedomesticeerd beeld van Jezus hebben. Niet een heterodox beeld; we zijn uitgesproken orthodox in onze christologie. We beamen dat Hij als de Zoon van God uit de hemel neerkwam om het leven te leven dat wij niet kunnen leven en de dood te sterven die wij verdienen. We geloven Zijn heerlijke opstanding. We belijden met de aloude belijdenissen dat Hij waarachtig God en waarachtig mens is. We houden er geen heterodoxe opvattingen op na. We hebben echter een gedomesticeerd beeld dat, ondanks alle leerstellige zorgvuldigheid, afbreuk doet aan de heerlijkheid van Christus in ons hart.

Daarom moeten we om te beginnen helder krijgen Wie deze Persoon is in Wie we groeien. En dat is precies waar we beginnen: Hij is een Persoon. Niet zomaar een historisch figuur, maar Iemand Die ook vandaag leeft. We moeten ons

tot Hem verhouden. Hem vertrouwen, met Hem spreken, naar Hem luisteren. Jezus is geen concept. Geen ideaal. Geen kracht. Groeien in Christus is een relationele ervaring, niet een vormelijke kwestie.

Wie is deze Persoon?

Onnaspeurlijk

Efeze spreekt over ‘de onnaspeurlijke rijkdom van Christus’ (Ef. 3:8). Het Griekse woord dat hier met ‘onnaspeurlijk’ is vertaald, komt op slechts één andere plaats in het Nieuwe Testament voor, in Romeinen 11:33: ‘O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods! Hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!’ Romeinen 11 noemt Gods wijsheid en kennis onnaspeurlijk. Dat begrijpen we. God is oneindig en alwetend; natuurlijk zijn Zijn wijsheid en kennis onnaspeurlijk. Maar Efeze 3 noemt Christus’ rijkdom onnaspeurlijk. Waarom? Wat betekent het dat er rijkdom in Christus is en dat deze rijkdom onnaspeurlijk is? Dat we erin kunnen blijven graven zonder ooit de bodem te bereiken?

Nu je in dit boek duikt, wil ik een suggestie doen. Sta eens stil bij de mogelijkheid dat het beeld van Jezus dat je op dit moment hebt slechts het topje van de ijsberg is. Dat er wonderlijke diepten in Hem zijn, waarheden over Hem, die nog wachten om door jou te worden ontdekt. Ik ontken niet dat er al sprake is van discipelschap in jouw leven of dat je al ontdekkingen hebt gedaan in de diepten van Jezus Christus. Toch wil ik graag dat je jezelf openstelt voor de mogelijkheid dat een van de redenen waarom je hardnekkige zonde

en weinig groei in je leven waarneemt (als dat inderdaad het geval is), kan zijn dat de Jezus Die jij volgt een onbewust klein gemaakte Jezus is, een voorspelbare en niet verrassende Jezus. Ik zeg niet dat dit het geval is. Ik vraag alleen of je jezelf op dit punt eerlijk wilt onderzoeken.

Toen Christopher Columbus in 1492 het Caraïbisch gebied bereikte, noemde hij de bewoners ervan 'Indianen' in de veronderstelling dat hij in de regio was aangekomen die de Europeanen destijds 'de Indiën' noemden (China, Japan en Indië). In werkelijkheid was hij niet eens in de buurt van Zuid- of Oost-Azië. Er lagen nog uitgestrekte landstreken voor hem, nog nooit in kaart gebracht of verkend, waar Columbus geen weet van had. Hij veronderstelde dat de wereld kleiner was dan deze in werkelijkheid was.

Hebben wij eenzelfde soort vergissing begaan met betrekking tot Jezus Christus? Zijn er uitgestrekte landstreken van Wie Hij volgens de Bijbelse openbaring is, die we nog nooit hebben verkend? Hebben we Hem onbedoeld tot handzame, voorspelbare proporties teruggebracht? Kijken we naar een eendimensionale, afgezwakte Jezus die we zelf hebben samengesteld, denkend dat we de ware Jezus zien? Snorkelen we in het oppervlaktewater in de veronderstelling dat we de bodem van de Stille Zuidzee verkennen?

In dit hoofdstuk wil ik zeven facetten van Christus bespreken, zeven 'regio's' waarin onze generatie te weinig op verkenningstocht gaat. We zouden er tientallen kunnen noemen, maar we beperken ons tot deze zeven: regeren, redden, vriendschap, volharding, voorbede, wederkomst, tederheid. Het doel van deze gedachteoefening is dat de levende Christus Zelf scherper in beeld komt, dat we Hem zien als groter,

stralender en heerlijker dan ooit tevoren – dat we onze snorkel inruilen voor een duikuitrusting die ons naar diepten brengt waar we nog nooit een blik in hebben geworpen – en als christen streven naar groei vanuit een accuraat en steeds scherper zicht op de Christus met Wie we verenigd zijn.

Regeren

Jezus heerst als de Allerhoogste in de hemel en op aarde. Net voordat Hij naar de hemel terugkeerde, zei Hij: ‘Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde’ (Matth. 28:28). Hij hoopt niet later nog eens aan de macht te komen; Hij heerst nu al als de Oppermachtige. Het feit dat de wereld Zijn gezag negeert, doet niets af aan de werkelijkheid ervan. Vanuit hemels perspectief verloopt alles volgens plan. Jezus Christus overziet alles wat er gebeurt, zowel in de kerk als in heel de wereldgeschiedenis. Wij zien de ene keer meer van Zijn regering dan de andere keer, maar dat is slechts onze waarneming. Zijn troon is onwankelbaar. Hij, de Alziende, heeft de hoogste en de grootste macht. Zijn heerschappij omvat alles. Geen drugsdeal wordt buiten Zijn medeweten gesloten, geen politiek schandaal ontvouwt zich buiten Zijn blikveld, geen ongerechtigheid vindt plaats achter Zijn rug. De wereldleiders die samen vergaderen, worden zelf vastgehouden in de hand van een Galilese timmerman Die uit de dood is opgestaan.

Hij regeert niet alleen over het heelal en de wereldgeschiedenis, maar ook over jouw leven. Hij ziet jou. Hij kent jou. Niets is voor Zijn blik verborgen. Je zult niet worden geoordeeld op grond van wat anderen konden zien, maar op grond

van wat je in werkelijkheid was en deed. Wanneer Jezus komt om de wereld te oordelen, zal Hij aan het licht brengen wat in de duisternis verborgen is en de voornemens van het hart openbaar maken (1 Kor. 4:5). Niet alleen de dingen die we in het verborgene deden, maar zelfs onze diepste drijfveren worden dan blootgelegd en geoordeeld.

Ook al zien wij Jezus niet met eigen ogen, niets of niemand is meer waarachtig dan Hij. De Bijbel zegt dat alle dingen door Hem worden onderhouden (Kol. 1:17). Verwijder Jezus uit het heelal en alles valt uiteen. Hij is geen lappenpop die ons verder goed geoliede leventje versiert. Hij is de machtige Onderhouder van hemel en aarde voor Wiens heerschappij we ons óf in dit leven, óf in het volgende zullen buigen (Fil. 2:10).

Lees maar eens hoe Hij in Openbaring 1 wordt beschreven. Johannes probeert in woorden te vatten wat niet in woorden te vatten valt:

[Ik zag] in het midden van de zeven kandelaren Een, de Zoon des mensen gelijk zijnde, bekleed met een lang kleed tot de voeten, en omgord aan de borsten met een gouden gordel; en Zijn hoofd en haar was wit gelijk als witte wol, gelijk sneeuw; en Zijn ogen gelijk een vlam vuurs; en Zijn voeten waren blinkend koper gelijk, en gloeiden als in een oven; en Zijn stem als een stem van vele wateren. En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand; en uit Zijn mond ging een tweesnijdend scherp zwaard; en Zijn aangezicht was gelijk de zon schijnt in haar kracht. En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten. (Openb. 1:13-17)

Kun je over het algemeen jezelf prima redden en heb je de Heere Jezus teruggebracht tot een veilige, hanteerbare, voorspelbare Zaligmaker Die een handje helpt als het even niet meer lukt? Behandel je deze geestelijke kernenergie als een AA-batterij? Stagneert onze groei in Christus misschien omdat we de allesomvattende heerschappij van Jezus Christus onbewust hebben gedomesticeerd? Vrezen we de Heere te weinig? Verwonderen we ons te weinig over Hem? Beven we te weinig voor de ware Jezus, Die op een dag het woeden van de volkeren met één fluistering het zwijgen zal opleggen? Jezus regeert.

Redden

Het lijkt misschien een open deur dat de ware Jezus een Jezus is Die redt. Ik bedoel echter iets heel specifiek als ik 'redden' zeg. Ik bedoel dat Hij redt en niet alleen helpt. Als zondaars zijn we niet slechts gewond. We zijn dood in onze overtredingen. We hebben niet alleen kracht of hulp nodig, maar een opstanding, een allesomvattende verlossing (Ef. 2:1-6).

Als het over onze groei in Christus gaat, beseffen we dan hoe ver God in Christus moest gaan om ons te verlossen? En hoe denken we over onze dagelijkse wandel met de Heere? Geloven we dat het gezonde christelijke leven uiteindelijk vooral van onze inspanningen afhankelijk is en dat Jezus ons slechts een duwtje in de rug geeft?

Weten we wat het betekent *gered* te zijn? In het Lukas-evangelie vertelt Jezus een gelijkenis om dat duidelijk te maken:

En een der farizeeën bad Hem dat Hij met hem ate; en ingegaan zijnde in des farizeeërs huis, zat Hij aan.

En zie, een vrouw in de stad, welke een zondares was, verstaande dat Hij in des farizeeërs huis aanzat, bracht een albasten fles met zalf. En staande achter aan Zijn voeten, wenende, begon zij Zijn voeten nat te maken met tranen, en zij droogde ze af met het haar van haar hoofd, en kuste Zijn voeten en zalfde ze met de zalf.

En de farizeeër die Hem genood had, zulks ziende, sprak bij zichzelf, zeggende: Deze, indien Hij een profeet was, zou wel weten wat en hoedanige vrouw deze is, die Hem aanraakt; want zij is een zondares. En Jezus antwoordende zeide tot hem: Simon, Ik heb u wat te zeggen.

En hij sprak: Meester, zeg het.

Jezus zeide: Een zeker schuldeheer had twee schuldenaars; de een was schuldig vijfhonderd penningen, en de ander vijftig; en als zij niet hadden om te betalen, schold hij het hun beiden kwijt. Zeg dan, wie van dezen zal hem meer liefhebben?

En Simon antwoordende zeide: Ik acht dat hij het is, die hij het meeste kwijtgescholden heeft.

En Hij zeide tot hem: Gij hebt recht geoordeeld.

En Hij Zich omkerende naar de vrouw, zeide tot Simon: Ziet gij deze vrouw? Ik ben in uw huis gekomen; water hebt gij niet tot Mijn voeten gegeven; maar deze heeft Mijn voeten met tranen natgemaakt en met het haar van haar hoofd afgedroogd. Gij hebt Mij geen kus gegeven; maar deze, van dat zij ingekomen is, heeft niet afgelaten Mijn voeten te kussen. Met olie hebt gij Mijn hoofd niet gezalfd; maar deze heeft Mijn voeten met zalf gezalfd. Daarom zeg Ik u: Haar zonden zijn haar vergeven, die vele waren; want zij heeft veel liefge-

had; maar die weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief.
En Hij zeide tot haar: Uw zonden zijn u vergeven.
En die medeaanzaten, begonnen te zeggen bij zichzelf:
Wie is Deze, Die ook de zonden vergeeft?
Maar Hij zeide tot de vrouw: Uw geloof heeft u behouden;
ga heen in vrede. (Luk. 7:36-50)

Ieder mens staat vijfhonderd penningen in de schuld. Het punt van deze gelijkenis is dat het voor ons vaak *voelt* alsof we slechts vijftig penningen schuldig zijn. De evidentie ‘mislukkelingen’ in elke cultuur voelen hun zondigheid vaak beter dan anderen en verlangen daarom sterker naar een bevrijding, een volkomen verlossing uit het rijk van de dood.

Een van de redenen waarom onze geestelijke groei tot stilstand komt, is dat we langzamerhand het besef verliezen van wat Jezus ervoor over had om ons te redden. Te redden. Toen wij zo hard mogelijk de andere kant op renden, achterhaalde Hij ons. Hij overwon onze opstandigheid en opende onze ogen om te zien dat we Hem nodig hebben en dat Hij in al onze behoeften kan voorzien. Het is niet zo dat we dreigden te verdrinken en iemand nodig hadden die ons een reddingsboei toewierp. We lagen levenloos op de bodem van de oceaan. Hij diepte ons daaruit op, blies nieuw leven in onze ziel en zette ons weer op onze voeten. Wij lagen dood in onze hulpeloosheid en danken nu elke ademteug aan Zijn volkomen verlossing.

Jezus redt.

Vriendschap

‘Ik heet u niet meer dienstknechten, (...) maar Ik heb u vrienden genoemd’ (Joh. 15:15). Een bevindelijke kennis van Jezus’ vriendschap met de Zijnen is een aspect van Zijn algoezaamheid dat onmisbaar is voor groei.

Sommigen van ons hebben misschien een sterk besef van Jezus’ transcendente heerlijkheid. Dat is een cruciaal aspect van Wie Hij is. We beven als we aan Hem denken. Het besef van Zijn majestueuze grootheid vergezelt ons elke dag. We naderen tot Hem met eerbied en ontzag. En terecht! Maar Hij, de Leeuw en het Lam, is transcendent én immanent, ver weg én dichtbij, groot én goed – Koning én Vriend. Ik wil je vragen: is de Zaligmaker jouw meest dierbare en echte Vriend?

Wat doet een vriend? Een vriend komt naar je toe als je het moeilijk hebt. Het is zijn vreugde om met je mee te leven, je lasten te dragen. Een vriend luistert. Een vriend is beschikbaar voor je, hij is nooit te voornaam of te belangrijk om tijd voor je te hebben.

Een vriend legt zijn diepste innerlijk voor je open. Dat is precies het punt van bovenstaand citaat uit Johannes 15: ‘Ik heet u niet meer dienstknechten, want de dienstknecht weet niet wat zijn heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd, want al wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, dat heb Ik u bekendgemaakt.’ Ongelofelijk: de drie-enige God maakt ons deelgenoot van Zijn plan om hemel en aarde te herstellen. Hij maakt ons tot Zijn vertrouwelingen. Hij vertelt waar Hij mee bezig is en wij mogen daaraan meewerken.

Jezus werd ervan beschuldigd een vriend van tollenaars en zondaars te zijn (Matth. 11:19; Luk. 7:34). Juist die be-

schuldiging, vol verachting uitgesproken, is een diepe troost voor degenen die weten dat zij in die categorie ‘zondaars’ vallen. Dat is de reden waarom deze twee groepen (tolle-naars en zondaars) ook degenen waren die in Lukas 15:1 naar Hem toe kwamen om Hem te horen. In Jezus’ buurt voelen zondaars – zij die weten dat ze zondaars zijn – zich veilig. Ze merken dat God weet dat ze schuldig zijn én hen in liefde verwelkomt; niet het één of het ander. Ons schuldgevoel is wat Jezus aantrekt. Hij is de grote Vriend van zondaars.

En welke andere Zaligmaker zou volstaan? Zou het ons echt nieuwe kracht kunnen geven als we een Zaligmaker volgden Die op veilige afstand bleef? Die ons niet als vrienden behandelde, maar als werknemers? Maar als dit een Zaligmaker is Die naar ons toe komt, Die alleen een afkeer heeft van eigengerechtigheid maar nooit van een belijdenis van schaamte en zwakheid, dan is de mogelijkheid tot innerlijke verandering grenzeloos groot. Het is in onze diepste schuld en ons diepste berouw dat Zijn vriendschap ons het innigst in de armen sluit.

Als Hij de Vriend van zondaars is en als jij weet dat je een zondaar bent, laat Hem dan je Vriend zijn, dieper dan ooit tevoren. Leg je hart voor Hem open zoals je voor geen aardse vriend of vriendin ooit doet. Ontvang de liefde van deze Vriend van mislukkelingen, deze onoverwinnelijke Bondgenoot van de zwakken.

Jezus sluit vriendschap met ons.

Volharding

Het ligt in de aard van menselijke relaties dat ze fluctueren. We beweren dat we er door dik en dun voor elkaar zullen zijn en dat menen we oprecht. Maar wij, mensen, zijn wispelturig. Als we in het huwelijk treden, doen we dat door middel van een verbond. Waarom? Omdat we weten dat onze gevoelens komen en gaan. Om man en vrouw aan elkaar te verbinden, is een verbondenheid nodig die dieper gaat dan onze gevoelens. Wie is Jezus? Een Vriend Die niet verandert. Hij volhardt. Toen de laatste week van Zijn aardse leven aanbrak, zo vertelt het Johannesevangelie ons, heeft Hij de Zijnen die in de wereld waren en die Hij liefgehad had, liefgehad tot het einde (Joh. 13:1). Jezus verbindt Zich aan Zijn volk. Zonder vervaldatum. Zonder eindpunt. Wij aan deze zijde van het verbond zullen falen en struikelen, maar bij Hem ligt het onwrikbaar vast. We zullen niet groeien in Christus als we Zijn tegenwoordigheid en gunst zien als een soort tikkende tijdbom die afgaat zodra we Hem vaak genoeg hebben teleurgesteld. We kunnen alleen gedijen en groeien als we doordrongen raken van de waarheid dat Jezus nooit naar een uitweg zoekt als Hij ons eenmaal tot Zich heeft genomen. Hij zal tot het einde bij ons blijven. In die wetenschap vinden we rust en beginnen we te bloeien. Een Bijbelwetenschapper noemde onze groei in Christus met recht ‘een vreemd ontspannen soort inspanning’.³ We spannen ons in om vooruit te komen, maar deze inspanning is tegelijk ontspannen, want we zijn er diep van overtuigd dat we ons niet uit Jezus’ hand los kunnen zondigen.

---

3. Moule, C.F.D., “‘The New Life’ in Colossians 3:1-17”, *Review and Expositor* 70/4 (1973) 482.

Dat is de logica van Romeinen 5. Jezus stierf voor ons toen wij nog krachteloos waren (vers 6), toen we Zijn vijanden waren (vers 10). Hij zal ons beslist niet laten gaan nu we Zijn broeders zijn. Als Jezus voor ons naar het kruis ging toen we nog niet bij Hem hoorden, staat wel vast dat Hij ons nooit zal verlaten nu we de Zijne zijn.

Jezus volhardt.

Voorbede

Een ander wezenlijk aspect van onze groei in Christus is het besef dat Zijn werk niet eindigde toen wij uit de dood opstonden. Vaak wordt het werk van Christus beperkt tot de volgende zaken:

geboorte > leven > dood > begrafenis > opstanding > hemelvaart

Maar dat laat het werk dat Hij op dit moment doet ongenoemd:

geboorte > leven > dood > begrafenis > opstanding > hemelvaart > voorbede

De Bijbel zegt dat niemand de gelovigen kan veroordelen omdat het Christus Jezus is Die aan de rechterhand van God is, Die ook voor ons pleit (Rom. 8:34). Hij is onze Voorspraak. Jezus bidt voor ons. Dat is wat Christus sinds Zijn hemelgang doet. De oude theoloog Thomas Goodwin zei: 'Ik zeg u, Hij zou vandaag nog steeds aan het preken zijn, maar Hij had iets

anders voor u te doen in de hemel, waar Hij nu voor u bidt en pleit, zelfs terwijl u aan het zondigen bent; zoals Hij op aarde bad voor de Joden die Hem aan het kruisigen waren.⁴ Jezus verveelt Zich niet in de hemel. Hij zet Zich volledig voor ons in, niet minder dan tijdens Zijn leven op aarde. Hij doet voorbede voor ons. Waarom? Omdat gelovigen blijven zondigen. Als de bekering ons zo zou veranderen dat we nooit meer zondigden, hadden we Christus' werk van voorbeding niet nodig. Dan hadden we alleen Zijn dood en opstanding nodig, als betaling voor de zonden die we voor onze bekering deden. Hij is echter een volkomen Zaligmaker. Door Zijn voorbeding past Hij Zijn verzoenende werk elk moment toe voor de Vader omdat wij wel begeren de Heere te behagen, maar daar vaak in tekortschieten. De Bijbel zegt dat Jezus volkomen zalig kan maken wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten (Hebr. 7:25). Zijn voorspraak voor ons in het hemelhof is een voortdurende werkelijkheid.

We zullen alleen groeien in Christus als we beseffen welke Bondgenoot Jezus Christus in de hemel is. Voor ons stierf Hij en stond Hij op uit de dood – maar niet om nu met Zijn armen over elkaar geslagen toe te kijken hoe wij het ervan afbrengen. Hij zet Zijn werk voort. Hij gaat voor ons tot het uiterste en pleit voor ons wanneer niemand anders dat zal doen, zelfs wijzelf niet. Hij vindt het belangrijker dan jijzelf dat je opgroeit in Hem.

Jezus bidt voor ons.

---

4. Goodwin, Thomas, 'Encouragements to Faith', in: *The Works of Thomas Goodwin* (12 delen), tweede druk, Grand Rapids 2006, 4:224.

Wederkomst

Onze groei in Christus ontleent ook kracht aan het levende besef dat Zijn terugkeer ophanden is.

Het is moeilijk vooruit te komen in het christenleven als we ons in slaap laten sussen door de gedachte dat deze wereld eindeloos zal voortduren zoals ze nu is. Als we echter vol verwachting uitzien naar het moment waarop de Heere Jezus in vlammend vuur zal worden geopenbaard vanuit de hemel met de engelen van Zijn kracht (2 Thess. 1:7-8), zullen een besef van urgentie en verwachtingsvolheid ons aansporen.

Geloven we écht dat op een dag, ‘op die opstandingsmorgen’, zoals Jonathan Edwards in 1746 preekte, ‘als de Zon der Gerechtigheid aan de hemel zal verschijnen, stralend in al Zijn glans en heerlijkheid, Hij zal komen als een bruidegom die zijn slaapkamer uit gaat; dat Hij zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met al Zijn heilige engelen?’⁵ Sta daar eens bij stil. Dit zal op zekere dag in de wereldgeschiedenis daadwerkelijk gebeuren. Een bepaalde maand, een specifieke datum. Die dag staat al vast (Hand. 17:31). Alleen God weet wanneer dit zal zijn (Matth. 24:36). Het zal niet lang meer duren (Matth. 24:42). Zullen we op die dag onze laksheid wat betreft onze groei in Christus niet betreuren? Zullen we ons niet verbijsterd afvragen waarom onze bankrekening en reputatie een veel grotere plaats in onze gedachten innamen dan onze geestelijke gesteldheid?

---

5. Edwards, Jonathan, ‘The Church’s Marriage to Her Sons, and to Her God’, in: Wilson H. Kimnach (red.), *The Works of Jonathan Edwards* (deel 25, *Sermons and Discourses, 1743-1758*), New Haven 2006, 183.

Jezus verliet deze aarde in alle rust, maar wanneer Hij terugkeert, zal iedereen het horen (1 Thess. 4:16). Hij glipte weg, maar zal als een brullende Leeuw terugkomen. Morgen, misschien. En anders is Zijn komst morgen hoe dan ook een dag dichterbij.

Jezus komt terug.

Tederheid

Tot slot, en ik hoop vurig dat dit in je hart blijft weerklinken terwijl je de rest van dit boek leest: Jezus is oneindig teder. Hij is de meest open en toegankelijke, de meest vredige en behulpzame Persoon in het heelal. Hij is de vriendelijkste, minst ruwe Persoon die je ooit zult ontmoeten. Grenzeloze kracht, grenzeloze zachtmoedigheid. Oogverblindend heerlijk, oneindig kalm.

Als je maar enkele woorden mocht gebruiken om te beschrijven Wie Jezus is, wat zou je dan zeggen? Slechts één keer vertelt Hij ons iets over Zijn eigen hart, en wel dit: 'Ik ben zachtmoedig en nederig van hart' (Matth. 11:29). Bedenk dat het woord 'hart' in de Bijbel niet alleen voor onze emoties wordt gebruikt, maar voor het diepste 'ik' dat heel ons leven bezielt. Onze vurigste liefde, sterkste verlangens en grootste ambities komen voort uit ons hart. Wanneer Jezus ons vertelt over de bron, de motor, het kloppende hart van alles wat Hij doet, zegt Hij dat Hij boven alles zachtmoedig en nederig is. Als we een blik konden slaan in de diepste diepten van Jezus Christus vonden we daar zachtmoedigheid en nederigheid. Wie zijn eigen hart kent, verzet zich hiertegen. We zien allerlei lelijks in ons binnenste. We kunnen ons spiegelbeeld

nauwelijks in de ogen kijken, zo onbekwaam voelen we ons. Jezus is volmaakt heilig, de goddelijke Zoon van God. Het is normaal en natuurlijk, ook in onze kerken, om instinctief te denken dat Hij Zijn volk op een armlengte afstand houdt. Daarom hebben we een Bijbel nodig. Het getuigenis van heel de Bijbel, dat in Mattheüs 11:29 tot een hoogtepunt komt, is dat God geen boodschap heeft aan wat wij instinctief denken. Hij sluit Zijn volk, dat het hopeloos verknoeit, in Zijn armen. Berouw, droefheid, behoefte en gebrek zijn voor Hem onweerstaanbaar.

Je hoeft niet door een veiligheidsscan om bij Jezus te komen. Je hoeft niet in de rij te staan of een kaartje te kopen. Zijn aandacht niet te trekken. Je stem niet te verheffen om te zorgen dat Hij je hoort.

In al je kleinheid merkt Hij jou op. In je zondigheid komt Hij naar je toe. In je leed is Hij erbij.

We moeten niet alleen zien dat Jezus zachtmoedig met je omgaat, maar ook dat Hij Zich tot jou voelt aangetrokken wanneer je er zelf stellig van overtuigd bent dat Hij ver bij je vandaan wil blijven. Jouw gevallenheid schrikt Hem niet af, sterker nog: jouw nood, leegte en verdriet zijn voor Hem onweerstaanbaar. Hij is niet traag om je in je nood op te zoeken. Als op maandagochtend de wekker van een tiener gaat, slaapt hij zich uit bed, maar zodra de wekker van diezelfde tiener op kerstochtend rinkelt, springt hij de dag tegemoet. Kijk eens naar de Zaligmaker in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Met wie brengt Hij Zijn tijd door? Wat ontlokt Hem tranen? Wat drijft Hem? Met wie schuift Hij aan tafel? De mensen die aan de zijlijn staan, die uitgehold zijn, die allang geen hoop meer hebben, die hun leven de vernieling in hebben gestuurd.

Het eerste wat ik hier duidelijk wil maken, aan het begin van dit boek, is dat de ware Jezus zachtmoedig is en nederig van hart. Ik zeg ‘de ware Jezus’ omdat we Hem allemaal onbewust kleineren. We verkleinen Hem zodanig dat we ons met ons natuurlijke verstand een beeld van Hem kunnen vormen. Maar de Bijbel corrigeert ons, zegt dat we daarmee moeten ophouden. Alleen zonder Bijbel kunnen we ons een Jezus scheppen naar ons eigen beeld – een Jezus van een gemiddelde zachtmoedigheid en barmhartigheid. De Bijbel maakt korte metten met die kleine Jezus en toont ons de ware Christus. We ontdekken dat Zijn diepste hart zachtmoedig en nederig is.

Dit is een boek over de manier waarop we veranderen. Ik zal duidelijk zijn. Je zult niet veranderen tenzij je helder krijgt Wie Jezus is, vooral wat betreft Zijn verrassende tederheid. En daarna krijg je een steeds diepere kennis van Zijn zachtmoedigheid. Het enige alternatief voor de ware Jezus is dat je rondjes blijft lopen in de tredmolen. Je doet je best Jezus te volgen en te eren, maar je gelooft dat de overvloed van Zijn genade en barmhartigheid steeds verder uitgeput raakt. Je hoopt dat je sterft voordat de berg van Zijn ontferming te ver is geslonken. Zo kom je de tredmolen niet uit! De Bijbel leert ons echter: als jij in Christus bent, zorgen je zonden ervoor dat die overvloed juist groeit. Waar de zonde toeneemt, neemt Zijn genade nog meer toe. Het is in de schuilhoeken van jouw diepste schaamte en berouw dat Hij Zijn intrek neemt, om niet meer weg te gaan.

Reken voor eens en altijd met die kleine Jezus af en hef je ogen op naar de ware Jezus. Zijn tederheid overtreft jouw zwakheden. De rijkdom van deze Christus is onnaspeurlijk.

Onder Zijn zorg en leiding zul je eindelijk kunnen bloeien en groeien.

‘Ik ben zachtmoedig en nederig van hart.’

Jezus is teder.

De ware Christus

Groeien is een reis. Maak het tot een reis in Christus Zelf. Verken de nog niet bereide regio's van Wie Hij is. Weersta de neiging (die we allemaal hebben) om Hem te reduceren tot een vooringenomen veronderstelling van hoe Hij zou moeten zijn. Laat je door Hem verrassen. Laat je door Zijn volheid grijpen en meevoeren. Laat Hem een grote Christus zijn. C.S. Lewis schreef in 1959 in een brief:

‘Zoete Jezus’, kom nou! Het meest opvallende aan onze Heer is de vereniging van grote onstuimigheid en extreme tederheid. (Weet je nog wat Pascal zei? ‘Ik bewonder het summum van een bepaalde deugd niet tenzij je me tegelijkertijd het summum van de tegenovergestelde deugd laat zien. Men toont zijn grootheid niet door zich aan een uiterste te bevinden, maar door zich tegelijkertijd aan twee uitersten te bevinden en alle ruimte daartussen te vullen.’)

Voeg daarbij dat Hij ook een subliem ironisch is, een dialecticus en (van tijd tot tijd) een humorist. En ga zo maar door. Nu ben je op het juiste spoor: je nadert de ware Mens achter alle gipsen poppen die voor Hem in de plaats zijn gesteld. Dit is de verschijning in menselijke vorm van de God Die de tijger én het lam heeft gemaakt, de lawine

én de roos. Hij zal je beangstigen en verwarren: maar de ware Christus kán worden bemind en bewonderd, de pop niet.⁶

Beslis vandaag, voor Gods aangezicht, dat je de rest van je leven de onnaspeurlijke rijkdom van de ware Christus zult verkennen, met behulp van de Bijbel en goede boeken die deze uitleggen.

Laat je door Hem, in al Zijn eindeloze volheid, zó liefhebben dat je groeit.

---

6. Lewis, C.S., *The Collected Letters of C.S. Lewis*, deel 3 (*Narnia, Cambridge, and Joy*, 1950-1963, red. Walter Hooper), San Francisco 2009, 1011; cursivering origineel.